

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2023/3

Randi reggeli

Házasság hete

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Házasság hete: Egy képen – egyképpen?

Már megszokottá vált, hogy a minden évben megrendezendő Házasság hete országos programsorozatba gyülekezetünk is bekapcsolódik saját alkalmakkal. A tavalyi eseménysorozathoz hasonlóan idén sem csak a felnőttek vehettek részt a programokon, hanem az ifjúság is. Február 17-én, péntek este hallhattuk Hodossi Máté és Hodossiné Farkas Erna ifivezetők ismerkedésről, udvarlásról szóló előadását, a Szent László Görögkatolikus Gimnázium református hittanosaival kiegészülve.

Máté és Erna nyíltan és őszintén beszéltek kapcsolatukról, házasságukról, illetve általánosságban a randizásról, ismerkedésről, udvarlásról, a tőlük megszokott letisztult, érthető, vidám stílusban. Az előadók időnként humoros, de nem elviccelt közjátékokkal oldották a téma érzékenysége, intimitása miatt esetlegesen feszengő fiatalokat. Rendkívül hasznos tanácsokat kaptunk a párkapcsolatok terén, emellett a számunkra még távolinak tűnő dolgokról is hallhattunk, mint például a házasság.

Az informatív, ugyanakkor szórakoztató előadást követően feltehattük kérdéseinket. Nagyon örültem, hogy szent lászlós vendégeink is bátran szóltak, kérdeztek. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult, amely keretében személyesen is beszélgethettünk Mátéval és Ernával, tanácsot kérhettünk tőlük. Ezután megcsodálhattuk az átriumban kiállított, a gyülekezeti tagjaink esküvői képeiből álló installációt. Hálás vagyok, hogy többedmagammal részt vehettem ebben az építő, megragadó, olykor szellemes, hasznos és élvezetes programban. Nagyon köszönjük az előadók és a szervezők munkáját!

Fazakas Bertalan, Bertalan ifi

Különleges alkalmon vettünk részt házaspárként gyülekezetünkben. Egy randireggelít fogyaszthattunk el, ahol ugyan 18 másik házaspár is jelen volt, ám a párunkkal ültünk kettesben egy kis asztalnál, és nagyon fontos, minket érintő kérdésekről beszélgettünk.

Bár mi a rendszeres közös időtöltésre, beszélgetésre minden nap szánunk időt, arra nem emlékszünk, mikor reggeliztünk ilyen nyugodtan. Hála Istennek, házunk már öt gyerektől zajos, de épp a rengeteg tennivaló miatt nem kis tudatosságra van szükség, hogy megőrizzük az egymással való kapcsolatot. Most viszont megértettük, hogy kapcsolatunk fejlesztésén is érdemes dolgozni. Ennek fontos része, hogy rendszeresen felidézzük, mi vonzott bennünket a párunkban kapcsolatunk elején, milyen nehézségeket tudtunk közösen megoldani, mivel járhatunk a másik kedvében. Amikor a házasságból gyerekek születnek, az idő múlását egészen máshogy kezdjük megélni. Mérföldköveket várunk, bizonyos életesemények bontják szakaszokra az együtt töltött éveket. Olykor az az érzésünk, hogy bizonyos dolgokat így könnyebben halogatunk: ha ez vagy az elmúlik, akkor majd lesz időnk erre vagy arra. Így a párkapcsolatba fektetett munka is gyakran alvó üzemmódba kerül, ha nem vigyázunk. A randireggelin érintett témák segítettek, hogy életünk mindennapi forgatagában egyedül a társunk arcát lássunk, rajta keresztül pedig Isten szeretetét. Bízunk benne, hogy nemcsak a mi kapcsolatunkat töltötte meg az alkalom békességgel és reménységgel, hanem mindannyian úgy mentünk haza, hogy már pontosan tudjuk, mikor fogunk újra elmenni randizni, vagy talán már az azt követőt is tervezzük.

Bécsi Gábor és Orosz Judit

Házasság hete: Egy képen – egyképpen?

Az idei Házasság hete programjainak egyike volt Nagy Károly fotográfus, antropológus, lelkész előadása, és az azt követő többgenerációs családi beszélgetés.

Az előadás címe – Kép és hasonlatosság – nem keltette fel különösképpen az érdeklődésem, viszont rendkívül kíváncsi voltam, hogy mit adhat nekem a házasság témájában egy fotográfus, antropológus és lelkész előadó. Így elvárások nélküli, nyitott hozzáállással érkeztem az előadásra.

Már az előadás első perceiben magával ragadott az előadó őszintesége, közvetlensége és világlátásának bemutatása a fotográfián keresztül. Különösen felkeltette az érdeklődésem, hogy „értő” szemmel nézve egy képre, mi mindent fedezhetek fel rajta. Üzenhet az adott kor szokásairól, emberi kapcsolatairól, a női-férfi viszonyokról és hierarchiákról. Utalhat erre egy-egy kéztartás, arckifejezés, testtartás, a háttérben felfedezhető, avatatlan szemnek lényegtelennek tűnő részletek, pl. tárgyak, épületek. Kaptam egy újfajta „látást” arra, ahogyan a képeken keresztül értelmezhetem az emberi kapcsolatokat, és az adott kor szokásait, jellemzőit. Tudom, hogy nem lehet teljes ez a leírás képek és az átélt élmény nélkül, de itt most csak a szavak állnak a rendelkezésemre.

Az előadás a többgenerációs családi beszélgetéssel folytatódott, amiből meg-

tudhattam, hogyan hatotta át és segítette a hit a generációk közötti kapcsolatokat a Nagy családban, a nagyszülők, szülők és a már felnőtt gyermekek életében. Számomra fontos üzenet volt, hogy Nagy Antal (Nagy Csaba és Károly édesapja) szívbeli, teljes életével megélt hiten

keresztül a mindennapi élethelyzetekre olyan egyszerű, gyakorlatias válaszokat adott a családtagjainak, ami egész életükre elkísérte őket. Az egyik ilyen, ami megmaradt bennem, hogy a Karcsi érkezését úgy jelentette be édesapjuk Csabának, hogy „vendég érkezik a házhoz a következő 25 évre”. Ezzel is érzékeltetve, hogy gyerekeinket „csak” megkapjuk egy időre, de nem birtokolhatjuk őket.

Nagyon megérintett, amikor Csaba felesége, Ildikó, arról beszélt, hogy az anyósa a lelki vezetője is volt egyben, és az apósa segítségével sikerült egy komoly akadályon túljutni. Ezek mély lelki kapcsolódásokról tanúskodnak.

Ez a támogató lelkiület generációkon átívelve tovább működik Ildikó és a menyé, Beatrix között is, hiszen Bea a közös imádkozásuk alkalmával jutott hitre.

A példákon keresztül jó volt hallani, hogy a támogató, hitbeli családi háttér miként segíti a családtagokat a saját útjuk bejárásában.

Máténé Ida

Házasság hete: Egy képen – egyképpen?

Gyülekezetünkben a Házasság hete záró alkalma istentisztelet, a jubilánsok köszöntése és közös ebédje volt.

Szokás szerint a prédikációt a Püski házaspár közösen végezte, aminek ebben az esetben jelzés értéke van. A nagyerdei kamarakórus szolgálata, mint mindig, felemelő, lélekmelengető volt. Az alkalom végén köszöntötték azokat a házaspárokat, akik ebben az évben kerek évfordulót ünnepelnek: 10, 20, 25, 30, 40, 50 éve vannak már együtt. A párokat nagytiszteletű asszony köszöntötte Kovács Tibor *Másodszor is társul vennélek* című versével, majd felolvasta a házassági áldáskérést, amit a párok meg is kaptak egy ajándék könyv kíséretében.

Istentisztelet után a jubiláló párok még együtt maradtak egy közös „batyus” ebédre. Hirtelen lett szép terített asztal, szeretetvendégség, finom falatok, sütemények, üdítők, kávé és délutánba nyúló őszinte beszélgetés a házasságról.

Megcsodálhattuk a fotókiállítást, amely gyülekezetünk párjainak az esküvői fotóiból állt. Megnéztünk egy rövid interjút egy keresztyén házaspárról, utána beszélgettünk próbákról, balesetről, csodákról, krízishelyzetekről, mélységekről és magasságokról a saját életünkből. Elhangzott, hogy az eskütételnél még nem tudjuk, hogy mit hoznak az elkövetkező évek, évtizedek, és milyen fontos a *döntés*, hogy együtt akarjuk megoldani, amit hoz az élet.

Áldott alkalom volt! Köszönet a szervezőknek a szolgálóknak és minden résztvevőnek!

Ismét megállapítottam: olyan jó, hogy a Nagyerdei Gyülekezet a lelki otthonunk! SDG!

Kulcsárné Klára

Utóirat a kerekasztal-beszélgetéshez

A generációkon átívelő mintákról szóló beszélgetésünk utolsó kérdése arra vonatkozott, milyen túlélési technikákat örököltünk. Milyen módszerek segíthetnek megoldani egy-egy konfliktust?

Azt mondtam, hogy számomra az őszinteség a felelet. Olyan légkör kialakítására való törekvés, melyben minden kérdést fel lehet tenni és meg lehet válaszolni. Ezzel összefüggésben említettem ugyan az erőszakmentes kommunikáció módszerének első elemét: a másik érzelmi állapotába való belehelyezkedés, a saját érzelmeinkre való odafigyelés és azok kifejezésének jelentőségét a párkapcsolatban – de aztán e szál elvarratlan maradt.

A beszélgetést követően Boldizsár fiunk, aki jelen volt az alkalmon, odajött hozzám, és a „na, milyen volt?” kérdésre így válaszolt: „jó, de nem mondtál mindenütt igazat”. Megörültem a válasznak, mert ha azt közvetítette is, hogy nem ért egyet velem, sőt erkölcsileg elmarasztal, lényegében mégiscsak arról tanúskodott, hogy gyarló módon bár, de sikerült azt a bizonyos mintát továbbadnom, hiszen minden kertelés nélkül a szemembe tudja mondani, hogy nem mondtam igazat. Bővebben kifejtve

Házasság hete: Egy képen – egyképpen?

azt mondta, hogy mi sem válaszolunk egy vitában mindig őszintén egymásnak. A gyermeknek most is igaza volt, és így felhívtam a figyelmemet arra, amiről nem beszéltem, ám ami szorosan összefügg úgy az édesapámtól örökölt és tudatosan közvetíteni szándékozott mintákkal, mint előadásom témájával. Vagyis azzal, hogy Isten képét hogyan hordozzuk a világban. Gyorsan válaszoltam is neki, ám másnap az igehirdetés ráirányította a figyelmemet, hogy a neki elmondott kiegészítés fontosabb egy magyarázó széljegyzetnél.

Arról van szó, hogy az őszinteség önmagában, szeretet nélkül legalább annyira lehet romboló, mint amennyire nélkülözhetetlen feltétele a kapcsolatok építésének – és ez fordítva is így van. Az őszinteség, hogy nyíltak vagyunk és igazat mondunk, alapvető feltétele annak, hogy ne „játsz-mázzunk” a másikkal, ne akarjuk rejtett szándékkal befolyásolni. Ebben az összefüggésben használja János evangéliuma is az igazság fogalmát, amikor Jézusnak a benne hívó zsidókhoz intézett szavait így adja vissza: „megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket” (Jn 8,32), ami a prófétáknak adott kijelentés beteljesedésére, jelentésük nyilvánvalóságának megismerésére utal. Első látásra ezzel ellentétes a szeretet működése, ami Pál szerint „mindent elfedez” (1Kor 13,7). Ez egyfajta „csendbe burkolást” jelent. Ennek motivációja azonban nem a nyilvánvaló rossz, s nem a későbbi játszmázásra való elraktározás miatti elhallgatás, hanem az empátia, a másik aktuális érzelmi állapotába való beleérzés képessége, az erre való hajlandóság. Ez az, amiért talán jobb, ha nem válaszolok rögtön őszintén a másik-

nak, hanem megvárom, amíg mindketten alkalmasak leszünk erre. Így egészíti ki egymást az igazság és a szeretet, s ezért van az, hogy *a vélt vagy valós igazsággal* (mint édesapánk mindig mondta) *nem fejbe vágjuk a másikat, hanem szépen, mosolyogva, ezüst tálcán nyújtva kínáljuk meg.*

Hogyan kapcsolódik mindez az Isten képének hordozásához, a Krisztus hasonlatosságára való átváltozás életprogramjához? Úgy, hogy ez nem olyan típusú kiegészítés, mint amiről a *Diódénes* című népmese gézengúz legénykéje számolt be, akit apja jól megsimogatott egy csípős vesszővel a hanyagságáért, de anyja vajjal kenegette, hogy ne fájjon úgy a vessző nyoma. Jól ismert ez a családi „munkamegosztás”, melynek szerencsétlen esetben az lehet a következménye, hogy a gyerekekben különválik a szigorú, igazságos és büntető Isten képe az „elfedező”, szerető és megbocsátó Isten képétől, s nehezen fogják fel Isten lényének azt az alapvető sajátosságát, hogy ő igazságos és kegyelmes egyszerre. E probléma jelentőségét azonban egyértelműen láthatjuk a kortárs keresztyén kultúrában.

Nagy Károly Zsolt

Esküvői fotók (részlet a kiállításból)

Bizonyágtétel fiataloknak

Jubilánsok közös ebédje

MÁSODSZOR IS TÁRSUL VENNÉLEK

Mert mindent csak úgy lehet kibírni,
ha van kivel nevetni-sírni.
És imádkozni: ketten, egy hittel.
A legnagyobb áldás te voltál, hidd el!

Szavaidtól távol a lélek.
Örölsz egy kéksapkás cinegének,
és rányitod a szememet újra:
milyen egy fa zúzmarás uja.

Gyűlhetnek arcomon ráncok:
van, aki többnek lát, mint látszok.
Európa e szomorú táján
jó volt az élet teveled, Drágám.

Hányféle szál is fűzött hozzád?
Szeretlek s büszke vagyok rád.
Egy ilyen kalandra mint az élet
másodszor is társul vennélek!

Kovács Tibor

Szívárvány –
a Debrecen-Nagygyerdei Református
Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.
Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos
Nyomda: Litográfia Készült 250 példányban
31. évfolyam 3. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma:
11738008-20012917
E-mail: refnagyerdo@gmail.com
Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

Gyülekezetünk 2022-ben a gazdálkodás szemszögéből

Az előző évi beszámolóban a sáfár feladatáról beszéltem, úgy, ahogy az a Szentírásban megfogalmazásra került. Nekünk is sáfárként kell viselkednünk, a gyülekezet presbitériumának jó sáfárként kell felügyelnie, gondoznia, bővítenie a gyülekezet anyagi hátterét, ingatlanjait. A lélek indíttatásával, személyes motivációval kell a ránk bízott értékekre vigyáznunk, abban a környezetben, azok között a körülmények között, amelyben élünk.

Egy olyan évet tudhatunk magunk mögött, amelyben újból lehetőség volt a személyes találkozásokra. A gyülekezeti többgenerációs táborunkat, a „teszt év” után, immár nagyobb létszámmal tarthattuk meg, és alkalom nyílt más közösségformáló rendezvények szervezésére is. Azonban újabb sötét felhők gyűltek, a közelünkben kirobbant háború, az energiaválság, majd az infláció formájában.

Mindenképpen beszélni kell arról, hogy hatással van közösségünkre, különösen a vasárnapi istentiszteletek személyes látogatottságára, a járvány alatt bevezetett online istentiszteletek közvetítése. Többen a nyitás után sem tértek vissza a közösség személyes megéléséhez. Ez további következményekkel jár.

Az Úrréti gyülekezet 2021 elején egyházjogi szempontból is önállóvá vált, tehát már második éve, hogy visszatértünk a saját elszámolásunkhoz. Még ebben az évben is támogatjuk őket, a vállalt, évről évre csökkenő pénzbeni juttatással.

Gyülekezetünk bevételei 2022-ben 41.586.000 Ft-ot, míg a kiadások 41.104.000 Ft-ot tettek ki. Gyülekezetünk bevételei három alappilléren nyugszanak: a gyülekezeti tagjaink által befizetett egyházfenntartói járulék, a perselypénz és a céladományok. Az egyházfenntartói járulékból és a perselypénzből végezzük épületeink karbantartását, ezek összessége biztosítja a működésünkhöz szükséges anyagi hátteret, a bérek, a fűtés, villany, telefon, internet és további költségek kifizetéséhez. A céladományokból tudunk fejleszteni, az elképzeléseinket megvalósítani.

Az említett bevételek, források mellett nincs más kiegészítő, vagy akár állami támogatás. Egyházközségünk intézményt nem tart fenn, így ilyen, azaz az oktatás vagy szociális, egészségügyi ellátás után járó normatívában nem részesül.

Bevételeink, mármint az egyházfenntartói járulék és a perselypénz arra elegendőek, hogy a gyülekezetünk mindennapi életét fedezzék. Ha fejleszteni akarunk, tovább akarunk lépni Isten országának építésében, akkor közösségünknek, nekünk kell nagyobb terhet vállalnunk, és nekünk kell megtalálnunk a lehetőségeket. Így rövid- vagy középtávon templomunk fűtésének rekonstrukciója, az energiafelhasználásunk (fűtés, áram) költségét csökkentő komplex rendszer kiépítése a cél.

Egy másik, jelentős kiadással járó munka lesz a parókia felújítása. Nyílászárók cseréje, a fűtésrendszer rekonstrukciója – csak néhány elemét említve ennek a feladatnak. A presbitérium műszaki és gazdasági bizottsága a következő hetekben felméri a lelkészlakásban végzendő munkákat, majd azt követően döntünk a feladatok prioritásáról.

2023-ra visszafogott költségvetést készítetünk, készülve a jövőbeni nagyobb investíciót igénylő munkákra, és gondolva a járvány okozta további negatív hatásokra. Ezzel együtt szükség van az adományokra és a szolgálatokra. Köszönünk minden adományt, amelyet Isten dicsőségére és a gyülekezet épülésére kaptunk, és köszönjük sokak szolgálatát, amelyet nem lehet számokban kifejezni. Az önkéntes szolgálatok építik a közösséget, és azt is, aki végzi. Sosem feledkezhetünk meg arról, hogy Urunk a tenyerén hordoz bennünket. Hálával tartozunk mindenért, amit kaptunk megmentőnktől és reménységünktől, a mi Urunktól, a Krisztustól. Lehet, hogy a világ sok mindent jobban csinál, és emberi mércével nézve sikeres, de mindent el fog veszíteni, de te, én, mi mindent meg fogunk nyerni, ha azt tesszük, amit az Úr ránk bízott! Csak légy hű sáfár!

Kerti Péter, főgondnok

Jubiláló házaspárok köszöntése

